

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 267/2026-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a zo sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Jozef Holíč s. r. o., Poľovnícka 4, Bernolákovo, proti postupu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, protikorupčnej jednotky Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru, expozitúry Západ v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-6/UBOK-PZ-ZA-2025 a Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. apríla 2026 domáha vyslovenia porušenia práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 1 až 4, čl. 16 ods. 1, čl. 17 ods. 1 a 3, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1, čl. 21 ods. 1 a 2, čl. 22 ods. 1 a 2, čl. 23 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 5, čl. 6 ods. 1 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práv podľa čl. 1 ods. 2, čl. 2 ods. 2, čl. 4 ods. 4, čl. 7 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 4, čl. 10 ods. 1 a 2, čl. 11 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 a čl. 14 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd postupom orgánov činných v trestnom konaní, najmä realizáciou domovej prehliadky, zadržaním a ďalšími nadväzujúcimi zásahmi. V petite sťažovateľka ústavnému súdu navrhla, aby nálezom okrem vyslovenia porušenia označených práv zakázal porušovateľom pokračovať v porušovaní jej základných práv, aby prvému porušovateľovi prikázal obnoviť stav pred porušením práv (zdržaním sa ďalších zásahov bez zákonného dôvodu, rešpektovaním práva na právnu pomoc, rozhodnutím o zaistených veciach, vrátením vecí inému útvaru), *ad eventum* aby ústavný súd zastavil trestné konanie. Napokon navrhla priznať primerané zadost'učinenie a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Pezinok vydal 9. januára 2026 príkaz č. 43Tp/2/2026-2-V-OSPK, ktorým nariadil vymedzeným

spôsobom vykonať domovú prehliadku bytu a pozemku, ktorých vlastníkom je sťažovateľka, z dôvodu existencie dôvodného podozrenia, že sa tam nachádzajú špecifikované veci v súvislosti s vyšetrovanou trestnou činnosťou [trestné stíhanie vo veci prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, skutok stručne spočíva v zasielaní anonymných listov s obsahom zasahujúcim do súkromia poškodených]. Protizločinecká jednotka Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru, expozitúra Západ vykonala domovú prehliadku 19. januára 2026 v čase od 7.15 h do 14.50 h a sťažovateľku na začiatku domovej prehliadky zadržala podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku. Pri domovej prehliadke boli odňaté veci, ktoré sú uvedené v zápisnici o vykonaní domovej prehliadky.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Orgány verejnej moci postupovali nezákonne a svojvoľne pri realizácii domovej prehliadky, konali nad rámec súdneho príkazu (ktorý je napadnutý samostatnou ústavnou sťažnosťou), nezákonne sťažovateľku zadržali bez splnenia podmienok podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku, prekročili rozsah súdneho povolenia. Došlo tým k porušeniu základných práv sťažovateľky v ich podstate a intenzite, ktorá nezodpovedá ústavnosti a zákonnosti. Došlo k zásahu do telesnej integrity sťažovateľky opakovaným odberom biologického materiálu bez zákonného titulu a k neprimeranému zásahu do súkromia, bola pozbavená osobnej slobody bez splnenia zákonných podmienok, zaistené boli veci nesúvisiace s trestným konaním a aj veci patriace partnerovi sťažovateľky, došlo k neoprávnenému otvoreniu obálky s bankovými dokumentmi, násilne bol prerušený kontakt s jej obhajcom po začiatku úkonu a bolo znemožnené dokumentovať priebeh prehliadky, úkon špeciálnej zložky bol vykonaný len na základe interného predpisu bez procesného rozhodnutia prokurátora, príslušnosť konajúceho orgánu činného v trestnom konaní nebola určená zákonom a vec bola odňatá zákonnému orgánu. Konanie vykazuje znaky účelového výkonu verejnej moci smerujúceho ku kriminalizácii sťažovateľky ako oznamovateľky závažnej trestnej činnosti. Dôsledky zásahu pretrvávajú a zasahujú do osobnej slobody, súkromia, nedotknuteľnosti obydlia, vlastníckeho práva sťažovateľky, nejde o jednorazový zásah. Odôvodňuje to aj prípustnosť ústavnej sťažnosti. Orgány prokuratúry nezabránili nezákonnému zásahu a nezabezpečili ochranu práv sťažovateľky v rámci dozoru nad zákonnosťou trestného stíhania, preto aj ich postupom došlo k porušeniu jej práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní ústavný súd potom preskúmal, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Z hľadiska osobitných náležitostí ústavnej sťažnosti sťažovateľka uvádza rozporne, resp. nejasne označenie toho, kto porušil jej základné práva a slobody, keď v hlavičke označuje Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky a neskôr v odôvodnení označuje orgány prokuratúry vykonávajúce dozor. Z okolností veci nie je zrejmé, že by dozor nad zákonnosťou označeného

trestného konania vykonávala generálna prokuratúra. Z predloženej zápisnice o zadržaní vyplýva, že súhlas prokurátora dávala prokurátorka Okresnej prokuratúry Pezinok, preto je rozumné domnievať sa, že táto prokuratúra vykonáva dozor. Sťažovateľka konkrétnejšie neoznačuje ani iný zásah zo strany prokuratúry (napr. spisovou značkou), ktorým mali byť porušené jej základné práva a slobody. Rovnako všeobecne je formulované aj plnomocenstvo pre zastupovanie sťažovateľky pred ústavným súdom. Časť námietok sťažovateľky o absencii reálneho skutkového základu príkazu na domovú prehliadku fakticky smeruje proti príkazu Okresného súdu Pezinok, ktorý nie je predmetom tejto, ale samostatnej ústavnej sťažnosti (sp. zn. Rvp 352/2026).

6. Bez ohľadu na formálne nedostatky ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť proti napadnutému postupu je oneskorená. Postup opísaný v bode 3 tohto uznesenia predstavuje „iný zásah“, ktorý je potrebné v zmysle § 124 zákona o ústavnom súde napadnúť v zákonom ustanovenej lehote dvoch mesiacov, odkedy sa sťažovateľka mohla o zásahu dozvedieť. Sťažovateľkou označený postup označených orgánov verejnej moci bol zavŕšený vykonaním domovej prehliadky 19. januára 2026 (a s ňou spojených úkonov, ako napr. zaistenie vecí), resp. zadržaním sťažovateľky. Prípadné neskoršie doručenie zápisnice o vykonaní domovej prehliadky na tento záver nemá vplyv.

7. Ústavný súd opakovane vyslovil, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv (I. ÚS 109/06). Nedodržanie lehoty podľa § 124 zákona o ústavnom súde je dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene. Toto kogentné ustanovenie zákona neumožňuje odpustiť zmeškanie tejto lehoty. Tvrdenia sťažovateľky o pokračujúcich dôsledkoch zásahu a o tom, že nejde o jednorazový zásah, nie sú dôvodné, pretože pokračovanie zásahu nie je možné posudzovať tak široko. Z predložených listín vyplýva, že domová prehliadka v čase podania ústavnej sťažnosti už nepokračovala (skončila 19. januára 2026). Sťažovateľka tiež netvrdila, že by bola od uvedeného dňa stále zadržaná. Tieto nedostatky, ako aj nevrátenie vecí či zamedzenie kontaktu s advokátom môže navyše namietat v ďalšom priebehu trestného konania, pretože je v postavení podozrivej osoby.

8. Keďže sťažovateľka sa o zásahu mohla dozvedieť 19. januára 2026 a ústavná sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 10. apríla 2026, rozhodol ústavný súd pri jej predbežnom prerokovaní o jej odmietnutí ako oneskorene podanej podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde. Ústavný súd dodáva, že aj v prípade dodržania lehoty na podanie ústavnej sťažnosti by prichádzalo do úvahy jej odmietnutie podľa § 56 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde, a to vzhľadom na nedostatky opísané v bode 5 tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 2026

Libor Duľa
predseda senátu